

Megjelenik minden két héten.

ÉLCLAP.

Előfizetési ár: negyedévre 1 korona

Szerkesztőség: Beltorda-u. 9.

Kiadóhivatal: Beltorda u. 13.

Birtoklás
nyaf qvi egr
 Prolog.

Üdvözöllek téged : Kincses régi város ;
 A mely nyáron poros, télen nyakig sáros,
 Melynek ivó-vizét évek óta várjuk,
 Melynek kövén lábunk' nyomorékra járjuk!
 Ha tán kíváncsi vagy, megtudni a nevem:
 Jegyezd meg jól! — »Virgács« sok bajod
 lesz velem!

Jobban mondva, nékem lesz sok bajom veled,
 Kiporolván sokszor, titkos tréfás feled!
 Óva intlek tehát, vigyázz jól magadra,
 Megfontolva bocsásd a szót ajakadra,
 Magad előtt söpörj, hadd szomszédod békén...
 Ne tüsszögj, ha máshol füstölög a kémény!
 Férfj, feleség, ha tán perpatvarod vagyon,
 Csendben végezzétek, ügyeljetek nagyon!
 Füle van a falnak, nyelve van a légnék . . .
 Másnap reggel bizton, ütlegről beszélnek.
 És ti, város atyák! bölcs vezetők! nagyok!
 Kiknek az Ur észt is, (?) hivatalt is adott,
 Keljetek fel tunya álmotokból végre
 Rossz ébresztő lesz a »Virgács« esipős vége!
 S mivel a szépségnek megárt a nagy harag,
 Tehát haragudni semmiképp sem szabad!
 Nevezzünk, mulassunk, így is bús az élet
 Ugorjunk át vigan a vén század-véget!
 Zászlónk kibontva már, álljatok alája
 A jelszót közösen himezgessük rája.

A miénk ez legyen : Jó publicum neves s,
 A tietek pedig: Rajta! . . . Előfizess! . . .

Czimhajhászat.

(A mi titulusunkról.)

A mai viczinális és képtelen képtár-ügyektől hámzsező világban senki sem veheti rossz néven, ha mi is, egy néhányan konzess: ó nélkül vállalkozók elhatároztuk, hogy egy *vi czinális képtelenségekkel* teljes képtárt bocsássunk mindazok kezére, a kiknek e perczig még nem sikerült magukat valami vasuti konzesszióval, vagy képvisárlási botránnyal kompromittálni s a kiknek ennek következtében jól fog esni, ha olcsó pénzen egy — bár kevésbbé kompromittáló — viczczinálist, illetve grófnémetes képtárt*) szerezhettek maguknak.

Az elhatározást megérlelni könnyü volt, de a kivitel nehézségei már a czim megválasztásánál felmerültek. Mert szinte könnyebb a kolozs-

*) Itt már kénytelenek vagyunk beismerni, hogy mi is belekeveredtünk egy képbotrányba: mert — mint az látható — u. n. képtárunkban egyetlen egy Rafale, sőt még Piombo sem található. Igazoláskul kijelentjük, hogy képeink hiányának oka egy bizonyos Cheyigné grófné vezetése alatt álló budapesti metsző (nem zseb-, hanem képmetsző)-intézet, mely vétkes mulasztásból kliséinket mindez ideig nem készítette el. Ha ezt a tényt mentségünkül el nem fogadják, kénytelenek leszünk örültséget szimulálni.

vári mértékletességi egyesület elnökének**) valami titulus bibendit találni, könnyebb a Bánffy-kormánytól bárói vagy grófi czímet vásárolni, mint nevet adni hat viccektől terhes apa ezután megszületendő törvénytelen gyermekének.

Összegyültünk hát mind a hatan, törvénytelen apák és ábrázatunk verejtékében gondolkozni kezdtünk a születendő csecsemő nevén, melynek találónak, újnak, jellemzetesnek s lehetőleg bolondosnak kellett lennie.

A levegő sötét gőzökkel és párákkal telt meg, a néma csendet csak néha szakította meg egy-egy halk sohaj, vagy nyögés, melyet az eszmék utáni kapkodás préselt ki a megkínzott fejekből.

A hat kinosan gondolkozó ember rettentő, kannibáli látványt nyújtott, szellemességtől eltorzult, ötleteket sóvárgó arczával, kaján mosolyával, a messzeségben révedező szemével.

Végre megtermett az első gondolat.

— Ha csak bolondos czim kell, nevezzük a viccslapot „*Erdélyi Napló*“-nak. Ez a czim elég új is, mert már mindenki elfelejtette, arra azonban mindenki emlékszik, hogy az valami nagyon hőbortos volt.

— Nem rossz! . . . de mégis! . . . Először ez a név nem jó hirnévnek örvend, másodszer túl-bolondos.

Keressünk mást!

— Hát nevezzük „*Bolond Miská*“-nak . . .

— Ez sem lehet. Megaprehendálna érte Magyarai Mihály úr, pedig a sajtó támogatására szükségünk van . . .

Kétségbeestünk. Hát minden elem ellenünk szegődött, minden találó nevet már elbirtokoltak előlünk? ! . . .

Egyszerre csak viccslapunk saját külön humorisztikó-baritonistája, avagy baritonisztikó-humorisztája konvulziv üdv-riadalomban tört ki és napvilágra hozta a következő dicső hangzású ígét:

— „*Virgács*“ ! . . .

Néma csodálattal bámultunk a mennyei ihlettségtől sugárzó koponyára, melyből e magasztos szózat kiszállott . . .

**) Nem Székly Miklós. Szedő.

Aztán a *Virgács* hat csipős, éles vesszője meghatottan egymás karjaiba fonódott s megalakotta a suhogó fenyítő eszközt.

Most már suhog!

Esetleg egy társaságból.

Első fiatal főúr. Olvastad, hogy egyik budapesti ujság az esetleg velünk egy társaságba tartozó Dezső bárótygámoltalan alaknak nevezte?

Második fiatal főúr. Nem olvastam.

E. f. f. Talán elkerülte a figyelmedet?

M. f. f. Nem, de nem szoktam ujságot olvasni, mivel még nem ismerem eléggé a nagy betűket. Hanem azért sietek s provokálom az illető ujságíró.

Borzasztó.

A: Az oláhok neki estek a ligának!

B: Ne mondja!

A: Igen, de csak a — mamaligának!

Régi képek vizsgálása.

Mint halljuk a szépművészeti muzeum legújabbán megérkezett „műremekeinek“ szakszerű megvizsgálására kiküldött bizottságban a következő szakférfiak vettek részt: Rözenduft Borech ószeres, Bernczukker Attila rongyász és Gyémánthegyi Náthán händler.

Szintársulatunk a jövő szezonban.

Megyeri Dezsőnek, a kolozsvári nemzeti színház új igazgatójának, közismert bőkezősége dacára, értesülésünk szerint, csak a következő szerepköröket sikerült beltöltenie:

Primadonna: Kápolnai János.

Naiva : Láng Etel.

Nem naiva : Horváth Paula.

Ballerina : Beregi O.

Intrikus : Vendreiné.

Ezen fényes, de mégsem teljes névsor ki-
egésztésére azt ajánljuk Megyeri úrnak, hogy
társulatát a város műkedvelői köréből a követ-
kezőkkel egészítse ki:

Hősszerelmes : Dr. Groisz Gusztáv.

Kedélyes apa : Lengyel Lajos.

Operett-buffo : Dobál Antal.

Jellem-színész : Vikol Simon.

Hőstenor : Medgyesi János.

Komika : (Szemeink épségére való tekintettel,
az ezen szerepkörre általunk legalkalmasabbnak
talált hölgyet nem merjük megnevezni.)

Naturbursch : Benigni Sámuel.

Bonvivan : Feldheim Béla.

Jellem-anya : Dr. Nagy Mór.

Az így összeállított társulat által előadandó
repertoár eddigelé a következőket ölelné fel :

A falu rossza : Albach Géza.

A párisi : Salamon Antal.

A képzelt beteg : Szvacsina Géza.

A mizantróp : Szentkirályi Kálmán.

Mi történt az éjjel : Mindig a legbiztosabban
tudják előadni : Szabó Gyula, Bánffy Kál-
mán br.

Mire megvénülünk. Dialog, előadják : Es-
terházy László és ifj. Horovitz Samu.

A botcsinálta doktor : Szombathelyi Pepi.

Nap és hold : Benigni és Karvázi.

A mintaférj : Rózsza Géza.

Egy csésze tea. Előadják : Széky Miklósnál.

A kis hőrcsög : Losonczy János.

A hol unatkoznak és Bolondok háza : a nem-
zeti színházban.

Uj káromkodás.

(Vendéglős a házalóhoz, ki vendégeinek
alkalmatlankodik.) „Mit tolakodik; hogy kerül
ide, maga — Röntgensugár!

Ez is ok.

»Mért sírsz Pistikém?«

»Mert én még nem csináltam viczetet a viczi-
náliszla. Brühühü!«

Álom és való.

Gyönyörteljes álmom volt a minap éjjel
Tele boldogsággal, tele édes kéjjel.
Ágyam előtt jártál leeresztett hajjal,
Fehér pongyolában kiterjesztett karral.
Szép szemeid hosszan reám tekinténc,
Bűvös fényt nyujtva a korom sötét éjnek.
Bibor-piros ajkad csókot hinte felém,
Melynek édes nézét ittasan élvezém . . .

Mennyei álmomból arra ébredtem fel,
Hogy az öreg anyám játszik a képemmel!

Kakas az állóhelyen.

— Kérdem a minap Kápolnai tenorista-
kollegámzól, hogy Megyeri direktor ur igazgató-
sága alatt miféle szerepeket fog játszani? — Pri-
madonna szerepeket — mondja ő. Elcsodálkoz-
tam egy kicsit a dolgon s Megyeri direktor ur-
tól, a ki nekem az elfogytiglan tartó ingyen-ál-
lást (nem „élést“) már kilátásba helyezte, meg-
kérdeztem, hogy miért szerződtette Kápolnait
primadonnának, mire ő így válaszolt: — Pri-
promo, mert nincs más primadonnám; pri-
sekundórió, mert Kápolnait külseje és megjelenése
erre a szerepkörre teszi hivatottá; pri-
harmad-szorio, mert a milyen joggal tenorista, épen
olyan joggal lehet primadonna is.

Csipje meg a kakas!

*

— Nagyon tetszett nekem a „Rika“ című
gyönyörű operettben, mely szépségben megköze-
íti a „Hunyadi Lászlót“, Megyeri direktor urnak
az a mondása, hogy ő csak három „rikát“ ismer:
Ame-rikát, Af-rikát és pap-rikát. Mikor
mosolyogtomban majd megpukkadtam, odaszó-
hozzám finum eszü szomszédom, a Durchgetrieben

— Én még egy negyedik *rikát* is ismerek.

— Melyik az? — kérdém. — Hát Szász-
ka-rika-tura.

Csipje meg a kakas!

Azt kérdeztem a multkor a Durchgetrieben szomszédomtól, hogy melyik tetszik neki jobban a legujabb két naiva közül: Fekete Róza vagy Holló Etel? Ő így válaszolt: Az egyik *Fekete*, mint a *Holló*, a másik pedig olyan *Holló*, a mely *Fekete*.

Cs. m. a k.

Durchgetrieben Számi arról értesít, hogy a „Rika“ czimszerepét legközelebb Makróczinénak osztják ki, mivel a színházlátogatók egyhangu véleménye szerint, ő kitűnően tud *Riká*-csolni.

Cs. m. a k.

Kérdem Durchgetrieben szomszédomtól, hogy miért mosolyog Góth Sándor még a legkomolyabb jelenetekben is, mire ő így felelt: — Erről eszembe jut nekem, mikor a fiatalabb Veiglbaum kérdezte az idősebbtől: Thátikám, miért füstöli a Vezóv? Nagyszerő, — mondta az idősebb, — először, mert a Vezóv egy nagy hegy és másodsor, mert nincs neki semmi más dolga. — Góth úr is azért mosolyog, mert először ő egy nagy — színész, másodsor pedig, mert nincs neki olyankor semmi más dolga.

Cs. m. a k.

Sóhaj.

Pulszky Károly: Istenem! Miért nem szenvedtem én sporoly sisben!

A szász-régeni vásáron.

„Vegyen nádrág, ujját!”

Székely asszony: „Mit árul a bakszász, apó?”

Székely: „Nadragulyát!”

Autentikus hírek.

+ **Személyi hírek.** Hegyesi Vilmos, műnevetnök és okl. utazás-terveznök e héten ötödször *nem* utazott Budapestre. — Ifj. Szász Károly, országgyűlési siket-néma és élvkalandor Magyar-Igenbe utazott, hogy ott választói kívánságára mint honatya, szintársulatot szervezzen. A szintársulathoz eddig színházunktól Solty Paulát és Kápolnai Jánost szerződtette.

= **A Röntgen-fotografálás kudarcza.** Mint bennünket értesitenek, egyik helyi fizikus kísérletképen Röntgen féle sugarakkal lefotografálta *Albach* Géza polgármester fejét. Azonban a felvétel nem sikerült, mert a fénykép-lemezen semmi sem volt látható.

|| **Dementi.** Illetékes helyről annak kijelentésére kértek fel, hogy az a hír, mintha egyik kolozsvári házi bálon egy skatulya szivar és két ezüst kanál elveszett volna, minden alapot nélkülöz.

⊙ **A milleniumi tüzoltókongresszuson** a kolozsvári tüzoltókat *Polez Rezső* és *Medgyesi János* fogják képviselni. — Előbbi ez alkalomból az eddiginél is több lószórt fog a fején hordani, utóbbi pedig ünnepi pózban — hátulról lefotografiroztatja magát.

∧ **Egy ezred áthelyezése.** A Beszterczen állomásozó 62. ezredet legközelebb onnan Bécsbe viszik, a mi az ezreden — ha igaz a közmondás — nem változtat semmit, Beszterczen pedig számos női szivben nagy változásokat fog előidézni.

∨ **Fényes kitüntetés.** Rampolla biboros, pápai titkár, előterjesztést tett a szent széknél Reb Menachem Cziczeszbajszernek „boldoggá” avattatása tárgyában. Mint római tudósítók táviratozza, a fényes kitüntetés elé semmiféle akadály nem gördül.

□ **Nemes verseny** indult meg *Matskássy* Pál és *Benigni* Sámuel urak között, a melyben az a kérdés, hogy ki tud május 1-ére terjedemesebb enbonpoint-t növeszteni. A verseny *Benigni* Sámuel üzleti mázsáján fog eldőlni és ha *Matskássy* Pál győz, ellenfelétől megfelelő meny-

nyiségü herbécs húst kap, ellenkező esetben ő köteles Benigninek egy méltó nagyságu czimert adni.

+ **Versenyről** lévén szó itt mindjárt egy másik érdekes matchról is meg kell emlékeznünk. Ez egy szépségverseny, melyben *Korbuly* Gergely, *Issekutz* Gyula, *Széky* Miklós és ifj. *Szász* Károly fognak résztvenni, ha ugyan a versenybiróság összeállításán a versenyzők össze nem zördülnek. Mindenik versenyző fél ugyanis külön kíván magának versenybirót. *Korbuly* Gergely és *Issekutz* csak önmagukat fogadják el bírónak, *Széky* Miklós *Barcsay* Domokossal kívánja a versenyt eldöntetni, ifj. *Szász* Károly végül színházunk egyik sok tekintetben kiváló nőtagja által szeretné magát a szépség-díjjal kitüntetetté, mely díjat egy a győztes által szabadon választható kasszirohölgy fogja a legszöbbsnek kiszolgáltatni. Érdeklél nézünk a verseny kimenetele elé.

× **A harcztérről.** A New-York étterméből az éjjel csak két egyént dobtak ki.

‡‡ **A sub auspiciis regis** doktorra avatás ünnepélyén többen kérdezték tőlünk, hogy báró *Bánffy* Kálmán miért ül az első sorban, míg számosan az ünnepelt professzorai közül állni kénytelenek. Ez a tény abban leli magyarázatát, hogy a rendezőség intézkedése szerint az ülőhelyek a társadalmi kasztok fejei számára voltak fentartva; a testületek főnökei, a tanintézetek igazgatói, a közintézetek vezetői között pedig nem hiányozhatott a vendéglősök arisztokráciája sem, ezt pedig méltón csak *Bánffy* Kálmán báró képviselhetette.

× **A színház 75 éves jubileuma** alkalmából nem lesz érdektelen felemlíteni, hogy a jelenleg működő tagok közül az egyetlen, a ki az első előadáson is részt vett, *Kápolnai* János, ki akkorában a mainál is nagyobb közkedveltségnek és népszerűségnek örvendett.

A hivatalos lapból. *Névváltoztatások.* A belügyminiszter a következő névváltoztatásokat engedélyezte. Neveiket megváltoztatták: *Sigmond* Dezső *Káhn* Náthán-ra, *Hegyesi* Vilmos *Aszalai*-ra, *Déák* Pál *Pató* Pál-ra, *Megyeri* Dezső *Zsugori*-ra, *Geiger* Albert *Pianino*-ra, ifj. *Szász* Károly *Sanyaró*-ra, br. *Bánffy* Kálmán bárói rangja épségben tartása mellett *Zakátá*-ra.

Önkéntetetések. *Zichy* Nándor gróf néppárti könyöradományok gyűjtése körül kifejtett tevékenysége jutalmául magának a főhercegi rangot és czimet díjmentesen adományozta. — *Szekula* Ákos, prezumpatív őgróf, hosszú nyilvános szereplése elismerésül magát »*Adriai*« előnévvel lovaggá ütötte.

Ki mit esinál a Grandban.

Hindy papa — ábrándozik.

Négy *román* csendben — *dákó*-zik.

Pintér vigan — piketiroz.

Horovitz — pinczért szekiroz.

Zsönesz doré — paczikázik.

Simi meg — füstöt potyázik.

Pongrácz Laji — politizál.

Ozorai — kijár-bejár.

Öreg ifjak mind — filkóznak,

Mert ez tetszett volt a grófnak!

Folyton műnevet — *Hegyesi*,

Vicczeljen körülte bárki.

Lengyel Laji — „csöndest“ játszik.

Ha nyer: úr, — ha veszít: fázik.

Rózsa — soha sincs a Grandban;

Dobál azért csak — nyer nagyban.

Csiky Viktor? — ő kibiczel.*)

Ki nem fizet,**) — az kiblicczel.

Milyen szerencse!

Az intendánsi állás betöltésénél határozóttan szerencsés választást tett a kormány. Az új intendánsnak ugyanis terjedelmes rokonsága van s így nem kénytelen elődei példáját követve diszelőadások alkalmával — cselédeit küldeni maga helyett a színházba.

*) Már a mikor neki nem kibiczelnek. Szedő.

**) Ezt az urat semmi körülmények között sem árulja el *Simon*, mivel ő egy *Grand*-seigneur.

Különbség.

„Mi a különbség Urechia és a puliszka között?”

„Urechia a lica apja, a puliszka meg — m a m a lica!”

Ez is elismerés.

Tisztelt Zsebeli ur! igazolom, hogy egy doboz világhírű pasztilláival tíz éves gégehurutomat teljesen meggyógyítottam. Kérek tehát postafordultával még három dobozzal, mert különben a hoinapi előadáson sem énekelhet örök lekötözöttje

Bőgő János
hőstenor.

A telefon, mint felbujtó.

Ismert dolog, hogy a kolozsvári telefon a legbarbárabb intézmények egyike. Ha az imádot-taddal akarsz csevegni bizonyosan a hitelezőiddel kötnek össze. Ha pedig ezt a szokást megfordítva mégis sikerül az imádot-taddal összekapcsolatnod (nony soit . . .!), akkor bizonyos lehetsz, hogy abban a pillanatban, a melyben a legpoétikusabb szerelmi vallomást kezded az érzéstől olvadozó kagylóba suttni, — egyszerre megszakítja az összeköttetést a sors szeszélye, vagy a telefonos kisasszony irigy féltékenysége... Ha bíróságban édesdeden szunditod délutáni álmodat, éppen abban a pillanatban zörög fel a kellemetlen masina, mikor az osztálysorsjátékon a „legkedvezőbb esetben“ megüthető 2 frt 50 krajczáros főnyereményt akarod felvenni . . . Ki tudná elbeszélni mindazokat a gyötrelmeket, melyeket a telefon okoz a szenvedő századvégi emberiségnek, ki bírni számon tartani azt a rengeteg sok merényletet, melyet idegei épsége ellen követ!

Hanem a mire most — fáradságot és költséget nem kimélve — sikerült rájönnünk, az már minden emberi fogalmat túlhalad.

Nem kevesebbről van szó, minthogy a telefon az embert öngyilkosságra kívánja csábítani.

A telefonkönyv (lásd minden telefon mellett) általános tudnivalóinak 5. §-a ugyanis így szól:

5. A mozgatható horgon . . . az egyik hallgató mindig rajta lógjon.

A mi más szóval csak annyit jelenthet, hogy két telefonbeszélgető közül az egyiknek okvetlenül fel kell magát akasztania.

Felhívjuk az ügyesség figyelmét a közveszélyes nyomtatványra s a legerélyesebben követeljük, miszerint a büntető eljárást multhatatlanul indítsa meg a telefon igazgatósága ellen a Büntetőtkv. 283. §-ába ütköző öngyilkosságra való felbujtás címén, annyival is inkább, mivel biztos értesülésünk szerint a telefonkönyv idézett felhívása folytán már két egyén követett el öngyilkossági kísérletet s további szerencsétlenségek is kilátásba vannak helyezve.*)

Az amorozó órája.

Beregi Oszkár, színházunk akrobatája és lírai szerelmese fényesen sikerült jutalomjátéka alkamával többek között egy diszórát is kapott.

A rossz nyelvek azt beszélnek, hogy ez az óra egy — *pásztor-óra*, mely eddig késett, de most már nem késheetik soká.

*) A kíváncsiak kedvéért eláruljuk, hogy a telefonkönyv rendelkezésének egyik áldozata ifj. Szász Károly, a a kit — ismerősei tulnyomó többségének végtelen sajnálatára — még idejekorán sikerült a horogról levágni s most Lechner professzor felügyelete alatt gyógykezelik. A másik áldozat eddig ismeretlen. Még e pillanatban is függ és erővel azt akarja megtelefonálni Krieghammernek, hogy ő disznegyvenyolczas, a »T-i L-k« szerkesztője és hogy Kossuth Lajos azt izente . . .

Réczey és Nopcsa.

„Mi a különbség Réczey és Nopcsa között?”
„Réczey operateur, Nopcsa meg operára tőr!”

Az Itthon színház estéje.

Az Itthon írói kör javára a jövő hónapban rendezendő színházestélyen műkedvelő hölgyek közreműködésével elő kívánták adni a „Tíz leány és egy férj sem” cz. operettet. A felkérendő hölgyek azonban megsejtették, hogy ők tizen lesznek — férjre pedig semmi kilátás, s az ilyen egyoldalú szerepre nem voltak hajlandók vállalkozni. Az eredmény ennek folytán az lett, hogy: „Tíz leány sem, s egy férj sem.”

Fenyő Rózsika vendégfellepténél.

A: Ilyen zsufolt házat még nem láttam az idén.

B: Én igen, hosszú napkor a Nagyutczában.

NYILTTÉR.

Nyilatkozat.

Nem mulaszthatom el, hogy ezen úton is tudomására ne hozzam az érdeklődőknek, miszerint én az Itthon írói körre a **legnagyobb mértékben haragszom.**

Méltó felháborodásomnak az szolgál alapjául, hogy az Itthon *Farkas* Ödön kompozitőr kollegámnak estélyt rendezett, míg engem, a ki pedig clozét-valczeremmel országszerte dicsőséget szereztem a kolozsvári zenevilágnak, még csak egy spriczerrel sem vendégtelt meg.

Fogadják ezért írói és hirlapírói kollégáim nemes haragomat és szilaj megvetésemet.

Vikol Simon,

a Heteró-, Reteró-, Foto- és Imo-gén valczerek szerzője.

Nyilatkozat.

Alulírott okleveles korcsmai szakértő lelkiismeretes gonddal megejtett vizsgálataim eredménye gyanánt kinyilatkoztatom, hogy a New-York (szakkifejezéssel: Nyehó) szállodánál a „Börzönhez” czimzett bormérés (Trencsintér a tüzerkaszárnya mellett) minden tekintetben többet ér.

*Horváth Gyula**

okl. bor-mér-nök.

*) A New-York előtti éroknál különben még bővebben is nyilatkoztan.. Fenti.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Egy országos képviselő, ki mándátumát a legközelebbi választásoknál biztosan elveszti s így kenyérkereset nélkül marad, alkalmazást keres, mint házmester, lakáj vagy egyéb hasonló minőségben. Irni, olvasni folyékonyan tud, miről tanuságot tesz az a körülmény, hogy két hónapig lapot is szerkesztett. Más semmihez sem ért; e helyett büntetlen — és dologtalan — előéletű. Szives ajánlatok a lap kiadóhivatalába „**papa kedvence**” jelige alatt kéretnek.

Kiadó magtár. A millenniumi ünnepségek alatt egy nagy ház a Farkas-utczában számos be- és kijáratral — házalási köruttra indulás miatt — magtárnak kiadó. Értekelni a nemzeti színház művezetőségénél.

Amilleniumi banderila vároosi tisztviselő fekete arabsménnek ajánlkozik. Ajánlatok a jelige alatt kéretnek a kiadó hivatalba.

Kerestetik egy dákoromán, a ki megfelelő honorárium mellett magára vállalná egy az ügyesség által perbe fogott czikk szerzőségét, a melyért 6 hónapi államfogházat helyez kilátásba a büntető igazságszolgáltatás. — Nyomdászsegédek előnyben részesülnek. Czim a kiadóban.

Ügyvédjelölt, félig kopasz, üres óráira vároási csodasátorba rész bőri indiánnak ajánlkozik. Előnye, hogy óriási szájakat tud tátani. Czim minden szerkesztőségben.

Felelős szerkesztő:

Vessző Tamás.

Szerk. üzenetek.

M. B.-nek. Költeményeért megtettük ön ellen a fenyítő feljelentést közegészség elleni merénylet címén. — **Kö-kónak.** Miat láthatja közöltük. — **Pszit-nak.** Talán a jövő számban — **H-r G-v** és **Cs-y Gy-a** uraknak Önök tévednek. Lapunk belmunkatársa *Fischer Zsigmond* ur nem azonos a »K—s M—n« *Alborákjával*, sőt Wesselenyi Béla báró hasonnevű *lyával* sem. — **S. T.-nek.** A beküldött vicczekért ön megérdemelné, hogy a századvég összes anyósait feleségül, vegye. — **Fr. A.** urnak. Küldé-

ményét köszönettel fogadtuk és felhasználtuk. További **s. i. s. ves közreműködés** elé reménnyel nézünk. — **Receptiá-nak.** Zichy Nándor gróf sohasem volt zsidó. Főhercegrangját önkítüntetésnek köszönheti. — **M. V.-nek.** Azt sikerült vicczet, melylyel állítólag Barcsay Domokos, Szász Károly születését a képviselőház folyosóján taliban jellemezte, sajnos, itt nem közölhetjük, mert e viccz, mint szellemes gyártójának még sok más ötlete, nem bírja ki a nyomtatást. Hanem ha szerkesztőségünkbe fírad, ott esetleg megtudhatja a különben nagy elterjedtségnek örvendő kitünő bonmót.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS.

„Virgács“ czimen folyó évi márczius hó 15-ével egy élczlap indul meg Kolozsvárt, melynek egyetlen és kizárólagos czélja a közönségnek szórakozást és élvezetet nyújtani.

E czélt nem akademikus vicczekkel és száraz, stereotip adomákkal, kívánjuk elérni, hanem minden aktualitást, minden érdekes, közismert eseményt humoros, tréfás méltatásban fogunk részesíteni. Törekvésünk oda irányul, hogy szűkebb hazánk s különösen Kolozsvár életében felmerülő mozzanatokban megtaláljuk és feltüntessük a mulatságos fonákságokat és ferdeségeket. A közélet terén mozgó egyének sem fogják figyelmünket elkerülni s a hol arra alkalmat adnak, szívesen fogjuk velük szemben «Virgács»-unkat.

Mindezekben a jóízű humor és sértésnélküli csipkedés hangját kívánjuk alkalmazni s azt reméljük, hogy a multság és szórakozás mellett, melyet közönségünknek nyújtani törekszünk, működésünknek az a hasznos eredménye is meglesz, hogy egyes szembeötlő anomaliákat társadalmunk terén «Virgács»-unkkal kispertünk sikerülend.

Az élczlap kéthetenként fog megjelenni s tartalma mindig ezen időköz aktualitásait fogja felölelni.

Változatos, színes szövegét kitünő karikaturák fogják tarkítani, melyek rajzolására az ország legismertebb nevű karikírozóit sikerült megnyernünk.

A «Virgács» egyes számának ára 10 kr lesz. Előfizetési ára egy negyedévre egy korona.

Ezen rendkívüli olcsó ár lehetővé teszi mindenkinek, hogy magának e lapot megszerezze, mely ellenérték gyanánt sok élvezetet és szórakozást lesz képes nyújtani.

Az előfizetési díjat a mellékelt postautalványon kérjük mielőbb beküldeni, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

**A «Virgács» szerkesztősége
és kiadóhivatala.**